

Na osnovu člana V. 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, (Odluka PS BiH broj 237/05 od 28. novembra 2005. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 83. sjednici, održanoj 28. decembra 2005. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGL KRIVIČNIM DJELOM

Član 1.

Ratificira se Konvencija o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog krivičnim djelom, Strazbur, 8. novembra 1990. godine.

Član 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

KONVENCIJA

O PRANJU, TRAGANJU, PRIVREMENOM ODUZIMANJU I ODUZIMANJU PRIHODA STEČENOGL KRIVIČNIM DJELOM

PREAMBULA

Države članice Vijeća Evrope i druge države potpisnice ove Konvencije, smatrajući da je cilj Vijeća Evrope postizanje većeg jedinstva među državama članicama,

uvjerene u postojanje potrebe za vođenjem zajedničke krivične politike usmjerene na zaštitu društvene zajednice,

smatrajući da borba protiv teških krivičnih djela, koja sve više postaju međunarodni problem, zahtijeva upotrebu savremenih i djelotvornih metoda na međunarodnom nivou,

vjerujući da se jedna od ovih metoda sastoji u lišavanju počinjoca krivičnog djela prihoda stečenog krivičnim djelom,

smatrajući da se za postizanje tog cilja također mora uspostaviti djelotvoran sistem međunarodne saradnje,

saglasile su se o sljedećem:

POGLAVLJE I.

UPOTREBA TERMINA

Član 1. Upotreba termina

U smislu ove Konvencije:

- a) "*nezakonit prihod*" označava bilo kakvu imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom. Ona se može sastojati od bilo koje vrste imovine u skladu sa definicijom u tački b) ovog člana;
- b) "*imovina*" označava bilo koju vrstu imovine, bilo da se sastoji u stvarima ili u pravima, bilo pokretna ili nepokretna, kao i pravne akte ili dokumente koji dokazuju naslov ili pravo na takvoj imovini;
- c) "*sredstva*" podrazumijevaju svaki objekt korišten ili namijenjen za korištenje, na bilo koji način, u cijelosti ili djelimično, pri izvršenju jednog ili više krivičnih djela;
- d) "*oduzimanje*" označava kaznu ili mjeru, koju odredi sud nakon provođenja sudskog postupka za jedno ili više krivičnih djela, čija je posljedica konačno lišavanje imovine,
- e) "*glavno krivično djelo*" označava svako krivično djelo čija je posljedica nastajanje nezakonitog prihoda, a koji može biti predmet krivičnih djela u smislu člana 6. ove Konvencije.

POGLAVLJE II.

MJERE KOJE SE PREDUZIMAJU NA DRŽAVNOM NIVOU

Član 2. Mjere oduzimanja

1. Svaka stranka prihvata takve zakonodavne i druge mjere na osnovu kojih se može izvršiti oduzimanje sredstava i nezakonitog prihoda ili imovine vrijednosti koja odgovara takvom nezakonitom prihodu.
2. Svaka stranka može, u vrijeme potpisivanja ili polaganja isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Evrope, izjaviti da se stav 1. ovog člana primjenjuje samo na krivična djela ili kategorije krivičnih djela navedenih u takvoj izjavi.

Član 3. Istražne i privremene mjere

Svaka stranka prihvata takve zakonodavne i druge mjere potrebne za omogućavanje identifikacije i ulaženje u trag imovini koja podliježe oduzimanju prema odredbama člana 2. stav 1. i za sprječavanje svih oblika trgovanja, prenošenja ili raspolaganja takvom imovinom.

Član 4.
Posebna istražna ovlaštenja i tehnike

1. Svaka stranka prihvata takve zakonodavne i druge mjere potrebne radi davanja njenim sudovima ili drugim nadležnim vlastima ovlaštenja za izdavanje naloga da se spisi bankarske, finansijske ili komercijalne prirode stave na raspolaganje ili da se privremeno oduzmu radi provođenja mjera navedenih u članovima 2. i 3. Stranka se neće pozivati na bankarsku tajnu kao razlog za odbijanje postupanja u skladu sa odredbama ovog člana.
2. Svaka stranka prihvata takve zakonodavne i druge mjere potrebne za omogućavanje upotrebe posebnih istražnih tehnika koje olakšavaju identifikaciju i ulazanje u trag nezakonitom prihodu i prikupljanje dokaza vezanih uz njih. Takve tehnike mogu uključivati naloge za nadziranje, promatranje, presretanje telekomunikacija, pristup kompjuterskim sistemima i naloge za predočavanje određenih dokumenata.

Član 5.
Pravni lijekovi

Svaka stranka prihvata takve zakonodavne i druge mjere potrebne da bi se osigurali djelotvorni pravni lijekovi osobama pogodenim mjerama predviđenim u članovima 2. i 3. radi očuvanja njihovih prava.

Član 6.
Krivična djela pranja prihoda stečenih krivičnim djelom

1. Svaka stranka će usvojiti zakonodavne i druge mjere nužne da bi kao krivična djela u svoje interno zakonodavstvo uvela sljedeća djela, ukoliko su počinjena s umišljajem:
 - a) konverzija ili prijenos imovine za koju se zna da predstavlja nezakonit prihod, sa svrhom prikrivanja ili maskiranja nezakonitog porijekla takve imovine ili pomaganja bilo kojoj osobi uključenoj u izvršenje glavnog krivičnog djela da izbjegne zakonske posljedice svojih djela;
 - b) prikrivanje ili maskiranje prave prirode, porijekla, mjesta, raspolaganja, premještanja te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinu za koju se zna da predstavlja nezakonit prihod, u skladu sa svojim ustavnim načelima i osnovnim konceptima svog pravnog sistema;
 - c) stjecanje, posjedovanje ili upotreba imovine, za koju se zna u vrijeme primanja, da je predstavljala nezakonit prihod;
 - d) sudjelovanje u izvršenju, uzdržavanje ili zavjera radi izvršenja, pokušaj izvršenja i pomaganje, poticanje, olakšavanje i davanje savjeta u izvršenju bilo kojeg od krivičnih djela utvrđenih u skladu sa ovim članom.
2. U svrhu provedbe i primjene stava 1. ovog člana:
 - a) nije od važnosti potpada li glavno krivično djelo pod krivičnopravnu nadležnost određene stranke;
 - b) može se predvidjeti da se krivična djela, utvrđena u tom stavu, ne primjenjuju na osobe koje su počinile glavno krivično djelo;

c) znanje, namjera ili svrha, potrebnii kao element nekog krivičnog djela utvrđenog u tom stavu, mogu se izvoditi iz objektivnih činjeničnih okolnosti.

3. Svaka stranka može usvojiti takve mjere koje smatra nužnim da bi kao krivična djela u svoje interno zakonodavstvo uvela također i sva ili samo neka od djela navedenih u stavu 1. ovog člana, u pojedinom ili u svakom od sljedećih slučajeva kada je počinilac:

- a) morao pretpostaviti da je imovina predstavljala nezakonit prihod,
- b) djelovao s ciljem ostvarivanja dobiti,
- c) djelovao kako bi omogućio nastavljanje vršenja kažnjivih radnji.

4. Svaka stranka može, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Evrope, izjaviti da se stav 1. ovog člana odnosi samo na utvrđena krivična djela ili kategoriju takvih djela navedenih u takvoj izjavi.

POGLAVLJE III.

MEĐUNARODNA SARADNJA

Odjeljak 1.

NAČELA MEĐUNARODNE SARADNJE

Član 7.

Osnovna načela i mjere za međunarodnu saradnju

1. Stranke će u najvećoj mogućoj mjeri međusobno saradivati u svrhu provođenja istražnih i sudskih postupaka usmjerenih na oduzimanje sredstava i nezakonitog prihoda.

2. Svaka će stranka usvojiti zakonodavne i druge mjere koje su nužne da bi, u skladu sa uvjetima predviđenim u ovom poglavlju, mogle udovoljiti zahtjevima za:

- a) oduzimanje pojedinih predmeta iz imovine koja predstavlja nezakonit prihod ili sredstva, te oduzimanje nezakonitog prihoda koji se sastoji u zahtjevu za plaćanje novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti nezakonitog prihoda,
- b) pomaganje u istrazi i privremenim mjerama usmjerenim na bilo koji od oblika oduzimanja navedenih pod tačkom a).

Odjeljak 2.

POMOĆ U ISTRAZI

Član 8. Obaveza pružanja pomoći

Stranke će, na zahtjev, jedna drugoj pružiti najšire moguće mjere pomoći pri identificiranju i traganju za sredstvima, nezakonitim prihodom i drugom imovinom koja podliježe oduzimanju. Takva pomoć uključuje svaku mjeru koja se odnosi na pružanje i osiguravanje dokaza o postojanju, mjestu ili premještanju, prirodi, pravnom statusu ili vrijednosti navedene imovine.

Član 9. Pružanje pomoći

Pomoć u smislu člana 8. pružat će se ako je to dopušteno i u skladu sa internim zakonodavstvom stranke od koje se pomoć traži, slijedeći postupke precizirane u zahtjevu u mjeri u kojoj oni nisu inkompabilni s internim zakonodavstvom.

Član 10. Spontano dati podaci

Ne prejudicirajući vlastite istražne ili sudske postupke, stranka može i bez prethodnog zahtjeva proslijediti drugoj stranci podatke o sredstvima i nezakonito stičenom prihodu, ukoliko smatra da bi pružanje tih podataka moglo pomoći stranci koja ih prima u pokretanju ili provođenju istražnog ili sudskog postupka, ili ukoliko bi takvi podaci omogućili drugoj stranci podnošenje zahtjeva u smislu ovog poglavljja.

Odjeljak 3.

PRIVREMENE MJERE

Član 11. Obaveza poduzimanja privremenih mjera

1. Na zahtjev druge stranke koja je pokrenula krivični postupak ili postupak oduzimanja, stranka će poduzeti potrebne privremene mjere poput zamrzavanja ili privremenog oduzimanja, radi sprječavanja svake trgovine, prijenosa ili raspolaganja vlasništvom nad imovinom koja bi kasnije mogla biti predmet zahtjeva za oduzimanje, odnosno koja je takva da bi mogla udovoljiti tom zahtjevu.
2. Stranka koja je primila zahtjev za oduzimanje u skladu sa članom 13. poduzet će, ako se to od nje zatraži, mjere navedene u stavu 1. ovog člana u odnosu na svu imovinu koja je predmet takvog zahtjeva, ili koja je takva da bi mogla udovoljiti tom zahtjevu.

Član 12.
Provodenje privremenih mjera

1. Privremene mjere, navedene u članom 11., provodit će se ako je to dopušteno i u skladu sa internim zakonodavstvom stranke od koje se traži njihova primjena, slijedeći postupke precizirane u zahtjevu u mjeri u kojoj oni nisu inkompatibilni internom zakonodavstvu.
2. Prije ukidanja svake privremene mjere poduzete u skladu sa ovom članom, stranka kojoj je zahtjev upućen omogućit će stranci koja je zahtjev podnijela, ako je to moguće, iznošenje razloga u korist nastavljanja provođenja tih mjera.

Odjeljak 4.

ODUZIMANJE

Član 13.
Obaveza oduzimanja

1. Stranka koja je zaprimila od druge stranke zahtjev podnesen radi oduzimanja određenih sredstava ili nezakonitog prihoda koji se nalaze na njenoj teritoriji:
 - a) izvršit će nalog za oduzimanje koji je izdala stranka koja je zahtjev podnijela, a koji se odnosi na sredstva ili nezakonit prihod, ili će
 - b) podnijeti taj zahtjev nadležnim tijelima u svrhu pribavljanja naloga za oduzimanje i, ako se takav nalog odobri, izvršit će ga.
2. U svrhu primjene stava 1. tačke b) ovog člana, svaka će stranka, kad god je to potrebno, biti nadležna pokrenuti postupak za oduzimanje prema svom vlastitom zakonu.
3. Odredbe stava 1. ovog člana također će se odnositi na oduzimanje koje se sastoji od zahtjeva za isplatu određenog novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti nezakonitog prihoda, ako se imovina koju treba oduzeti nalazi na teritoriji stranke kojoj je zahtjev upućen. U takvim će slučajevima, prilikom provođenja oduzimanja u skladu sa stavom 1., stranka kojoj je zahtjev upućen realizirati potraživanje, ako novčanu protuvrijednost nije moguće naplatiti, iz bilo koje imovine raspoložive za tu svrhu.
4. Ako se zahtjev za oduzimanje odnosi na pojedini predmet iz imovine, stranke se mogu sporazumjeti da stranka kojoj je zahtjev upućen može izvršiti oduzimanje preko zahtjeva za isplatu novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti te imovine.

Član 14.
Izvršenje oduzimanja

1. Postupak za izdavanje naloga za oduzimanje i njegovo izvršenje u smislu člana 13. provodit će se u skladu sa zakonodavstvom stranke kojoj je zahtjev upućen.
2. Stranka kojoj je zahtjev upućen bit će vezana utvrđenim činjeničnim stanjem u mjeri u kojoj je ono navedeno u osudi ili sudske odluci stranke koja je zahtjev podnijela, ili u mjeri u kojoj se osuda ili sudska odluka implicitno zasniva na tim činjenicama.

3. Svaka stranka može, u vrijeme potpisivanja ili polaganja isprave o potvrđivanju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Evrope, izjaviti da će stav 2. ovog člana primjenjivati samo ako je to u skladu sa njenim ustavnim načelima i osnovnim konceptima pravnog sistema.

4. Ako se oduzimanje sastoji u zahtjevu za plaćanje određenog novčanog iznosa, nadležno tijelo stranke kojoj je zahtjev upućen konvertirat će taj iznos u svoju valutu po tečaju koji je na snazi u vrijeme donošenja odluke za izvršenje oduzimanja.

5. U slučaju predviđenom u članu 13. stav 1. tačka a), jedino stranka koja je zahtjev podnijela ima pravo odlučiti o svakom zahtjevu za reviziju naloga za oduzimanje.

**Član 15.
Oduzeta imovina**

Svakom imovinom koja je oduzeta raspolaže stranka kojoj je zahtjev upućen u skladu sa svojim internim zakonodavstvom, osim ako se zainteresirane stranke nisu drukčije sporazumjele.

**Član 16.
Pravo zakonskog izvršenja i maksimum oduzimanja**

1. Zahtjev za oduzimanje koji se podnosi u skladu sa članom 13. ne utječe na pravo stranke koja je zahtjev podnijela da sama izvršava nalog za oduzimanje.

2. Ništa se u ovoj Konvenciji neće tumačiti tako da se dopusti da sveukupna vrijednost oduzete imovine prijeđe novčani iznos naveden u nalogu za oduzimanje. Ako jedna stranka smatra da bi se to moglo dogoditi, zainteresirane stranke započeti s konsultacijama kako bi se to izbjeglo.

**Član 17.
Pritvor zbog nenamirenja**

Stranka kojoj je zahtjev upućen neće provesti pritvor zbog nenamirenja ili bilo koju drugu mjeru kojom bi se ograničila sloboda neke osobe kao posljedica zahtjeva upućenog u skladu sa članom 13. ako je stranka koja je podnijela zahtjev tako precizirala u svom zahtjevu.

Odjeljak 5.

ODBIJANJE I ODLAGANJE SARADNJE

**Član 18.
Osnove odbijanja**

Saradnja se, prema ovom poglavljju, može odbiti ako:

a) tražena mjera bi bila protivna osnovnim načelima pravnog sistema stranke kojoj je zahtjev upućen, ili

- b) izvršenje zahtjeva dovodi u pitanje suverenost, sigurnost, javni poredak ili druge esencijalne interese stranke kojoj je zahtjev upućen, ili
- c) stranka kojoj je zahtjev upućen smatra da važnost slučaja na koji se zahtjev odnosi ne opravdava poduzimanje tražene radnje, ili
- d) krivično djelo na koje se zahtjev odnosi političko je ili fiskalno krivično djelo, ili
- e) stranka kojoj je zahtjev upućen smatra da bi zatraženo postupanje bilo protivno načelu *ne bis in idem*, ili
- f) krivično djelo, na koje se odnosi zahtjev, se ne bi smatralo protupravnim po pravu stranke kojoj je zahtjev upućen da je bilo počinjeno pod njenom jurisdikcijom. Međutim, ova se osnova odbijanja saradnje u smislu odjeljka 2. primjenjuje samo ukoliko tražena pomoć uključuje prisilne mjere.

2. Saradnja u smislu odjeljka 2., kada tražena pomoć uključuje prisilne mjere, te saradnja u smislu odjeljka 3. ovog poglavlja, također se mogu odbiti ako se tražene mjere prema internom zakonodavstvu stranke kojoj je zahtjev upućen ne bi mogle poduzeti u svrhu pokretanja i provođenja istražnog ili sudskog postupka, niti u analognom internom slučaju.

3. Ukoliko to zahtijeva zakonodavstvo stranke kojoj je zahtjev upućen, saradnja u smislu odjeljka 2., kada tražena pomoć uključuje prisilne mjere, te saradnja u smislu odjeljka 3. ovog poglavlja, također se mogu odbiti ako tražene mjere, ili druge mjere sa sličnim učinkom, ne bi bile dopuštene prema zakonodavstvu stranke kojoj je zahtjev upućen, ili ako, s obzirom na nadležna tijela stranke koja je zahtjev uputila, taj zahtjev nije odobrio bilo sudija bilo drugo pravosudno tijelo, uključujući javnog tužioca, a koji su inače nadležni za postupanje u pogledu krivičnih djela.

4. Saradnja u smislu odjeljka 4. ovog poglavlja također se može odbiti ako:

- a) zakonodavstvo stranke kojoj je zahtjev upućen ne predviđa oduzimanje kada se radi o vrsti krivičnog djela na koje se zahtjev odnosi, ili
- b) ne prejudicirajući obaveze koje proizlaze iz člana 13. stav 3., to bi se protivilo načelima internog zakonodavstva stranke kojoj je zahtjev upućen vezano uz ograničenje oduzimanja s obzirom na odnos između krivičnog djela i:
 - i) imovinske koristi koja se može kvalificirati kao nezakonit prihod, ili
 - ii) imovine koja bi se mogla kvalificirati kao sredstvo izvršenja, ili
- c) prema zakonodavstvu stranke kojoj je zahtjev upućen oduzimanje se više ne može naložiti ili izvršiti zbog zastare, ili
- d) zahtjev nije utemeljen na prethodnoj osudi, niti na drugoj odluci sudskog karaktera, niti na izjavi sadržanoj u takvoj odluci iz koje proizlazi da je počinjeno jedno ili više krivičnih djela, a pozivom na koju je nalog za oduzimanje izdat ili se traži, ili

e) oduzimanje se ili ne može zakonski provesti u zemlji stranke kojoj je zahtjev upućen, ili je još moguće uložiti redovne pravne lijekove, ili

f) zahtjev se tiče naloga za oduzimanje koji proizlazi iz odluke donesene u odsutnosti osobe protiv koje je nalog izdat, a po mišljenju stranke kojoj je zahtjev upućen, pri vođenju postupka koji je doveo do takve odluke stranka koja je podnijela zahtjev nije zadovoljila minimum prava odbrane koji se priznaje svakoj osobi optuženoj za krivično djelo.

5. U smislu stava 4. tačka f) ovog člana ne smatra se da je sudska odluka donesena u odsutnosti ako je:

- a) potvrđena ili izrečena nakon suprotstavljanja osobe na koju se odnosi, ili
- b) donesena u postupku nakon ulaganja pravnog lijeka, pod uvjetom da je pravni lijek uložila osoba na koju se odluka odnosi.

6. Kod razmatranja je li, u smislu stava 4. tačke f) ovog člana, zadovoljen minimum prava odbrane, stranka kojoj je zahtjev upućen uvažit će činjenicu da je osoba na koju se to odnosi namjerno nastojala izbjegći pravni postupak, kao i činjenicu da je ta osoba, imajući mogućnost ulaganja pravnog lijeka protiv odluke donesene u njenoj odsutnosti, izabrala da to ne učini. Isto vrijedi i za slučaj kada je osoba, kojoj je uredno uručen sudski poziv, izabrala da se ne pojavi na sudu ili ne zatraži odgodu.

7. Stranka se neće pozvati na bankarsku tajnu kao uzrok za odbijanje svake saradnje u smislu ovog poglavlja. Tamo gdje to zahtjeva interno zakonodavstvo, stranka može zahtijevati da zahtjev za saradnju koji bi uključivao otkrivanje bankarske tajne odobri bilo sudija, bilo drugo pravosudno tijelo, uključujući državnog advokata, a koji su inače nadležni za postupanje u pogledu krivičnih djela.

8. Ne dirajući u osnove za odbijanje predviđene u stavu 1. tački a) ovog člana:

- a) činjenicu da je osoba koja je pod istragom, odnosno osoba protiv koje je usmjeren zahtjev za oduzimanje, pravna osoba, stranka kojoj je zahtjev upućen, ne može istaći kao zapreku za pružanje saradnje u smislu ovog poglavlja,
- b) činjenica da je fizička osoba protiv koje je izdat nalog za oduzimanje umrla, ili činjenica da je pravna osoba, protiv koje je izdat nalog za oduzimanje nezakonitog prihoda, nakon toga prestala postojati, ne može se istaći kao zapreka za pružanje pomoći u skladu sa članom 13. stav 1. tačka a).

Član 19. Odgoda

Stranka kojoj je upućen zahtjev može odgoditi poduzimanje zahtijevanih mjera ako bi one značile prejudiciranje istražnog ili sudskega postupka koje provode njena tijela.

Član 20.
Djelimično ili uvjetno prihvaćanje zahtjeva

Prije odbijanja ili odgode saradnje u smislu ovog poglavlja, stranka kojoj je zahtjev upućen razmotrit će, gdje to bude primjereni, a nakon konzultiranja stranke koja podnosi zahtjev, može li se zahtjev odobriti samo djelimično, odnosno u skladu sa uvjetima koje ona smatra nužnim.

Odjeljak 6.

DOSTAVA DOKUMENATA I ZAŠTITA PRAVA TREĆE STRANE

Član 21.
Dostava dokumenata

1. Stranke će međusobno pružati najširu pomoć u proslijedivanju sudske akata osobama na koje se odnose privremene mjere i oduzimanje.
2. Ništa u ovom članu nije usmjereno ometanju:
 - a) mogućnosti slanja sudske spisa poštom neposredno osobama u inozemstvu,
 - b) mogućnosti da pravosudni organi, službenici ili druge ovlaštene osobe u državi izvornika, dostavljaju obavještenja ili sudske akte neposredno preko konzularnih tijela te stranke ili preko pravosudnih organa, službenika ili drugih ovlaštenih osoba države destinacije, osim ako stranka kojoj se uručuje ne uputi izjavu o protivnom postupanju glavnom sekretaru Vijeća Europe u vrijeme potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju.
3. Kad se proslijeduju sudske akte osobama u inozemstvu na koje se odnose privremene mjere ili nad kojima treba izvršiti nalog za oduzimanje koji je izdala stranka koja te akte proslijedi, ta će stranka navesti pravne lijekove koji su tim osobama na raspolaganju prema njenom zakonodavstvu.

Član 22.
Priznanje stranih odluka

1. Kad se postupa prema zahtjevu za saradnju u smislu odjeljka 3. i 4., stranka kojoj je upućen zahtjev priznat će svaku sudsку odluku donesenu u državi stranci koja je zahtjev podnijela, a koja se odnosi na prava koja ističu treće strane.
2. Priznanje se može odbiti ako:
 - a) treće strane nisu imale odgovarajuću priliku za isticanje svojih prava, ili
 - b) odluka je inkompatibilna s odlukom koju je u istoj stvari već donijela stranka kojoj je zahtjev upućen, ili
 - c) odluka je inkompatibilna s javnim poretkom stranke kojoj je zahtjev upućen, ili

d) odluka je donesena suprotno odredbama o isključivoj sudske nadležnosti prema zakonu stranke kojoj je zahtjev upućen.

Odjeljak 7.

POSTUPAK I DRUGE OPJE ODREDBE

Član 23. Centralno tijelo

1. Stranke će odrediti centralno tijelo ili, ako je potrebno, više takvih tijela, koja će biti zadužena da upućuju i odgovaraju na zahtjeve u smislu ovog poglavlja, da izvršavaju takve zahtjeve, odnosno da ih prosljeđuju tijelima koja su nadležna za njihovo izvršenje.
2. Svaka će stranka, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, obavijestiti glavnog sekretara Vijeća Europe o nazivu i adresi tijela koja je određeno u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Član 24. Neposredno komuniciranje

1. Centralna tijela će među sobom komunicirati neposredno.
2. U slučaju hitnosti, zahtjeve ili saopćenja u smislu ovog poglavlja, pravosudni organi stranke koja podnosi zahtjev, uključujući državne advokate, mogu direktno proslijediti odgovarajućim tijelima stranke kojoj se zahtjev upućuje. U takvim slučajevima, prijepis će istovremeno biti otposlan i centralnom tijelu stranke kojoj je zahtjev upućen preko centralnog tijela stranke koja je zahtjev podnijela.
3. Svaki zahtjev ili saopćenje u smislu st. 1. i 2. ovog člana može se uputiti preko Međunarodne kriminalističke policijske organizacije (Interpola).
4. Kada je zahtjev upućen u skladu sa stavom 2. ovog člana, a tijelo kojem je upućen nije nadležno za rješavanje takvog zahtjeva, ono će ga proslijediti tijelu koje je nadležno u toj zemlji i o tome direktno obavijestiti stranku koja je zahtjev podnijela.
5. Zahtjevi ili saopćenja u smislu odjeljka 2. ovog poglavlja, koja ne uključuju prisilne mјere, nadležna tijela stranke koja podnosi zahtjev mogu proslijediti direktno nadležnim tijelima stranke kojoj je zahtjev upućen.

Član 25. Oblik zahtjeva i jezici

1. Svi zahtjevi u smislu ovog poglavlja podnose se u pisanim oblicima. Dopušteno je korištenje savremenih sredstava telekomunikacija, kao što je telefaks.
2. Uz rezervu odredbi stava 3. ovog člana, prijevod zahtjeva ili popratnih spisa neće se tražiti.

3. U vrijeme potpisivanja ili polaganja isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, svaka stranka može glavnom sekretaru Vijeća Evrope uputiti izjavu da zadržava pravo da traži da se zahtjevi koji joj se upućuju i popratni spisi uz takve zahtjeve dostavljaju zajedno s prijevodom na njenom jeziku ili na nekom od službeno priznatih jezika Vijeća Evrope, ili na kojem drugom jeziku kojeg u toj izjavi navede. Tom prilikom može izjaviti i svoju spremnost da prihvaca prijevode i na svakom drugom jeziku kojeg navede. Druge stranke mogu primijeniti pravilo uzajamnosti.

Član 26. Ovjera

Dokumenti koji se upućuju u smislu ovog poglavlja oslobođeni su od svih postupaka ovjere.

Član 27. Sadržaj zahtjeva

1. U svakom zahtjevu za saradnju u smislu ovog poglavlja navest će se:
 - a) nadležno tijelo koje podnosi zahtjev, te tijelo koje provodi istražni ili sudski postupak,
 - b) objekt zahtjeva i razlog njegova podnošenja,
 - c) sadržaj predmeta, uključujući relevantne činjenice (kao što su datum, mjesto i okolnosti u kojima je počinjeno krivično djelo) na koje se odnose istražni ili sudski postupak, osim u slučaju zahtjeva za dostavljanje dokumenata,
 - d) ukoliko saradnja uključuje prisilnu akciju:
 - i) tekst zakonskih odredbi ili, gdje to nije moguće, navod relevantnog zakona koji je primjenjiv u tom slučaju,
 - ii) naznaku da se tražena mjera ili neke druge mjere sa sličnim učinkom mogu primijeniti na teritoriji stranke koja podnosi zahtjev prema njenom vlastitom zakonodavstvu,
 - e) tamo gdje je potrebno i u mjeri u kojoj je to moguće:
 - i) potankosti u pogledu osobe ili osoba na koje se zahtjev odnosi, uključujući ime, datum i mjesto rođenja, nacionalnost i mjesto boravka, te u slučaju pravne osobe, njeno sjedište, i
 - ii) imovina u vezi sa kojom se traži saradnja, njena lokacija, povezanost s osobom ili osobama u predmetnom slučaju, svaka veza s krivičnim djelom, kao i svako raspoloživo obavještenje o interesima drugih osoba u toj imovini, i
 - f) svaki poseban postupak za koji stranka koja podnosi zahtjev želi da se provede.
2. Zahtjev za privremenim mjerama u smislu odjeljka 3. koje se odnose na privremeno oduzimanje imovine iz koje se može realizirati nalog za oduzimanje koji se sastoji u zahtjevu za isplatu određenog novčanog iznosa, također će sadržavati naznaku najvišeg iznosa za kojeg se traži da se naplati iz te imovine.

3. Osim navedenih naznaka u stavu 1. svaki zahtjev, u smislu odjeljka 4., također će sadržavati:

- a) u slučaju člana 13. stava 1. tačka a):
 - i) ovjeren vjerodostojan prijepis naloga za oduzimanje kojeg je izdao sud stranke koja podnosi zahtjev i razloge na kojima se zasniva nalog za oduzimanje, ukoliko već nisu navedeni u samom nalogu,
 - ii) potvrdu nadležnog tijela stranke koja podnosi zahtjev da je nalog za oduzimanje provediv i da se na njega ne mogu uložiti redovni pravni lijekovi,
 - iii) obavještenje o obimu u kojem se traži izvršenje naloga, i
 - iv) obavještenje o potrebi poduzimanja privremenih mjera,
- b) u slučaju iz člana 13. stav 1. tačka b), izlaganje činjenica na koje se poziva stranka koja podnosi zahtjev kao na dovoljan razlog da bi stranka kojoj je zahtjev upućen ishodila donošenje naloga za oduzimanje u skladu sa svojim internim zakonodavstvom,
- c) kad treće strane imaju priliku isticati svoja prava, isprave kojima se to dokazuje.

Član 28.

Nepotpuni zahtjevi

- 1. Ukoliko zahtjev nije u skladu sa odredbama ovog poglavlja ili dostavljeni podaci nisu dovoljni kako bi omogućili stranci kojoj je zahtjev upućen da taj zahtjev riješi, ta stranka može zamoliti stranku koja zahtjev podnosi da izmijeni svoj zahtjev ili ga nadopuni dodatnim podacima.
- 2. Stranka kojoj se zahtjev podnosi može odrediti rok za primanje takvih izmjena ili podataka.
- 3. Dok se čeka primitak traženih izmjena ili podataka u smislu odjeljka 4. ovog poglavlja, stranka kojoj je upućen zahtjev može poduzeti bilo koju od mjera navedenu u odjeljcima 2. i 3. ovog poglavlja.

Član 29.

Višestrukost zahtjeva

- 1. U slučaju da stranka kojoj se upućuje zahtjev primi više od jednog zahtjeva u smislu odjeljka 3. ili 4. ovog poglavlja, koji se odnose na istu osobu ili imovinu, višestrukost zahtjeva neće spriječiti tu stranku u postupanju po zahtjevima koji uključuju privremene mjere.
- 2. U slučaju višestrukosti zahtjeva u smislu odjeljka 4. ovog poglavlja, stranka kojoj je upućen zahtjev razmotrit će potrebu za konzultiranje stranaka koje su podnijele zahtjev.

Član 30.
Obaveze navođenja razloga

Stranka kojoj je upućen zahtjev navest će razloge za svaku odluku kojom odbija, odlaže ili uvjetuje saradnju u smislu ovog poglavlja.

Član 31.
Obavještenja

1. Stranka kojoj je upućen zahtjev odmah će obavijestiti stranku koja je zahtjev podnijela o:
 - a) radnjama poduzetim na zahtjev u smislu ovog poglavlja,
 - b) konačnom ishodu radnji provedenih na osnovu upućenog zahtjeva,
 - c) odluci da odbije, odgodi ili uvjetuje, u cijelosti ili djelimično, bilo kakvu saradnju u smislu ovog poglavlja,
 - d) bilo kakvim okolnostima koje čine nemogućim provođenje zahtijevanih radnji ili koje će ih vjerovatno znatno odgoditi, i
 - e) u slučaju privremenih mjera poduzetih u skladu sa zahtjevom podnijetim u smislu odjeljka 2. i 3. ovog poglavlja, o takvim odredbama internog zakonodavstva koje automatski dovode do ukidanja privremenih mjera.
2. Stranka koja podnosi zahtjev odmah će obavijestiti stranku kojoj upućuje zahtjev o:
 - a) svakom preispitivanju, odluci ili drugoj činjenici zbog koje se nalog za oduzimanje u cijelosti ili djelimično ne može zakonski izvršiti, i
 - b) svakoj promjeni, činjeničnoj ili pravnoj, zbog koje neka radnja u smislu ovog poglavlja više nije opravdana.
3. Ukoliko stranka na osnovu jednog naloga za oduzimanje zahtijeva oduzimanje kod više od jedne stranke, ona će o tom zahtjevu obavijestiti sve stranke na koje se nalog za oduzimanje odnosi.

Član 32.
Ograničenje upotrebe

1. Stranka kojoj je zahtjev upućen može izvršenje zahtjeva vezati uz uvjet da nadležna tijela stranke koja je zahtjev podnijela neće, bez njenog prethodnog pristanka, pribavljene podatke ili dokazni materijal koristiti ili proslijediti radi vođenja istražnih ili sudskih postupaka različitih od onih specificiranih u zahtjevu.
2. Svaka stranka može, u vrijeme potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjavom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Europe, objaviti da, bez njenog prethodnog pristanka, podatke ili dokaze koje je ta stranka

pribavila u smislu ovog poglavlja, nadležna tijela stranke koja je zahtjev podnijela, ne mogu koristiti ili prosljeđivati radi vođenja istražnih ili sudskih postupaka različitih od onih specificiranih u zahtjevu.

**Član 33.
Povjerljivost**

1. Stranka koja podnosi zahtjev može zahtijevati da stranka kojoj je zahtjev upućen drži u tajnosti činjenice i sadržaj zahtjeva, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje tog zahtjeva. Ukoliko stranka kojoj je zahtjev upućen ne može ispuniti zahtjev o povjerljivosti, ona će o tome odmah obavijestiti stranku koja je zahtjev podnijela.
2. Stranka koja podnosi zahtjev, ako to nije protivno osnovnim načelima njenog internog zakonodavstva i ako se to od nje traži, držat će u tajnosti sve dokaze i podatke koje je pribavila stranka kojoj je zahtjev upućen, osim u mjeri u kojoj je njihovo objavljivanje nužno radi provođenja istražnih ili sudskih postupaka pisanih u zahtjevu.
3. U skladu sa odredbama svog internog zakonodavstva, stranka koja primi spontano date podatke u smislu člana 11., postupat će u skladu sa svim zahtjevima o povjerljivosti kako to traži stranka koja je podatke dostavila. Ako druga stranka ne može poštivati takav zahtjev, o tome će odmah obavijestiti stranku koja je dostavila podatke.

**Član 34.
Troškovi**

Redovne troškove postupanja po zahtjevu snosi stranka kojoj je zahtjev upućen. Ukoliko postupanje u skladu sa zahtjevom izaziva znatne ili izvanredne troškove, stranke će se konzultirati radi postizanja sporazuma o uvjetima izvršenja zahtjeva i načina snošenja troškova.

**Član 35.
[teta**

1. Kada neka osoba pokrene sudski postupak u pogledu odgovornosti za štetu nastalu iz činjenja ili nečinjenja u vezi sa saradnjom u smislu ovog poglavlja, odnosno stranke će razmotriti mogućnost međusobnih konzultiranja, gdje je to primjereni, kako bi odredile omjer snošenja iznosa naknade za nastalu štetu.
2. Stranka, protiv koje se pokrene postupak za naknadu štete, nastojat će drugu stranku obavijestiti o toj parnici, ako bi ta stranka mogla imati interesa u tom slučaju.

POGLAVLJE IV.

ZAKLJUČNE ODREDBE

Član 36.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova Konvencija otvorena je za potpisivanje državama članicama Vijeća Evrope i državama nečlanicama koje su sudjelovale u njenoj izradi. Te države mogu izraziti svoj pristanak da budu vezane Konvencijom:
 - a) potpisivanjem bez rezervi u odnosu na ratificiranje, prihvati ili odobrenje, ili
 - b) potpisivanjem uz rezervu ratificiranja, prihvata ili odobrenja, nakon čega slijedi ratificiranje, prihvati ili odobrenje.
2. Isprave o ratificiranju, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog sekretara Vijeća Evrope.
3. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon što su tri države, od kojih su najmanje dvije države članice Vijeća Evrope, izrazile svoj pristanak da budu vezane Konvencijom u skladu sa odredbama člana 1.
4. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude vezana Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon što je izrazila pristanak da bude vezana Konvencijom u skladu sa odredbama stava 1.

Član 37.

Pristupanje Konvenciji

1. Nakon stupanja Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Evrope, nakon konzultiranja država potpisnica Konvencije, može pozvati bilo koju državu koja nije članica Vijeća Evrope i koja nije sudjelovala u njenoj izradi da pristupi ovoj Konvenciji, odlukom koju donese većina kako je utvrđeno u članu 20. tačka d. Statuta Vijeća Evrope jednoglasnom odlukom predstavnika država potpisnica koji imaju pravo zasjedati u Odboru.
2. U odnosu na svaku državu koja pristupa Konvenciji, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon polaganja isprave o pristupanju kod glavnog sekretara Vijeća Evrope.

Član 38.

Teritorijalna primjena

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju navesti teritoriju ili teritorije na koje će se Konvencija primjenjivati.
2. Svaka država može, bilo kojeg datuma kasnije, izjavom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Evrope, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koju teritoriju navedenu u izjavi. U

odnosu na tu teritoriju Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od zaprimanja takve izjave od glavnog sekretara.

3. Svaka izjava koja je data u skladu sa odredbama prethodna dva stava može se, u odnosu na svaku teritoriju navedenu u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom glavnom sekretaru. Takvo povlačenje proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od zaprimanja takve notifikacije od glavnog sekretara.

Član 39.

Povezanost s ostalim konvencijama i sporazumima

1. Ova Konvencija ne utječe na prava i obaveze koji proizlaze iz međunarodnih multilateralnih konvencija koje se odnose na posebna pitanja.
2. Stranke potpisnice Konvencije mogu zaključivati bilateralne ili multilateralne sporazume o pitanjima kojima se bavi ova Konvencija, u svrhu nadopunjavanja ili poboljšanja odredbi ili olakšavanja primjene u njih izraženih načela.
3. Ukoliko su dvije stranke ili više stranaka već sklopile sporazum ili međunarodni ugovor o materiji kojom se bavi ova Konvencija, ili su na drugi način regulirale svoje odnose u tom području, imat će pravo umjesto ove Konvencije primjenjivati taj sporazum ili međunarodni ugovor, ili regulirati svoje odnose u smislu postignutog dogovora, ako to olakšava međunarodnu saradnju.

Član 40.

Rezerve

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ove Konvencije ili polaganja isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, izjaviti da podržava jedno ili više prava utvrđenih u članu 2. stav 2., članu 6. stav 4., članu 14. stav 3., članu 21. stav 2., članu 25. stav 3. i članu 32. stav 2. Druge rezerve nisu dozvoljene.
2. Svaka država koja je izjavila rezervu prema prethodnom stavu može je u potpunosti ili djelimično povući notifikacijom glavnom sekretaru Vijeća Evrope. Povlačenje proizvodi pravne učinke od dana kada glavni sekretar zaprili takvu notifikaciju.
3. Stranka koja je izjavila rezervu u odnosu na neku odredbu ove Konvencije ne može tražiti da ju primjenjuje koja druga stranka, međutim, ako je izjavila djelimičnu ili uvjetnu rezervu, može tražiti primjenu takve odredbe u mjeri u kojoj ju je sama prihvatile.

Član 41.

Izmjene

1. Izmjene ove Konvencije može predložiti bilo koja stranka, a glavni sekretar Vijeća Evrope o tome će obavijestiti države članice Vijeća Evrope kao i svaku državu nečlanicu koja je pristupila Konvenciji, ili koja je pozvana da joj pristupi u skladu sa odredbama člana 37.
2. Svaka izmjena koju predloži neka stranka bit će dostavljena Evropskom odboru za probleme kriminaliteta pri Vijeću Evrope, koji će potom proslijediti Odboru ministara svoje mišljenje o predloženim izmjenama.

3. Odbor ministara razmotrit će predložene izmjene i mišljenje koje dostavi Evropski odbor za probleme kriminaliteta, te može prihvati takve izmjene.
4. Tekst svake izmjene koju usvoji Odbor ministara u skladu sa stavom 3. ovog člana, bit će proslijeden strankama radi prihvata.
5. Svaka izmjena, usvojena u skladu sa stavom 3. ovog člana, stupa na snagu tridesetog dana nakon što su sve stranke izvijestile glavnog sekretara o njenom prihvatu.

Član 42.
Rješavanje sporova

1. Evropski odbor za probleme kriminaliteta pri Vijeću Evrope bit će obavještavan o tumačenju i primjeni ove Konvencije.
2. U slučaju spora među strankama u pogledu tumačenja ili primjene ove Konvencije, one će nastojati riješiti spor pregovorima i drugim mirnim sredstvima prema vlastitom izboru, uključujući podnošenje spora Evropskom odboru za probleme kriminaliteta, arbitražnom sudu čije će odluke biti obavezujuće za stranke, ili Međunarodnom судu, u skladu sa dogовором odnosnih stranaka.

Član 43.
Otkazivanje

1. Svaka stranka može u bilo koje vrijeme otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom glavnom sekretaru Vijeća Evrope.
2. Otkazivanje proizvodi pravne učinke od prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kada je glavni sekretar primio takvu notifikaciju.
3. Međutim, ova će se Konvencija nastaviti primjenjivati u pogledu oduzimanja u smislu člana 14. za koji je zahtjev upućen u skladu sa odredbama ove Konvencije prije nego je takvo otkazivanje počelo proizvoditi pravne učinke.

Član 44.
Notifikacija

Glavni sekretar Vijeća Evrope pismeno će obavijestiti svaku državu članicu Vijeća kao i svaku državu koja je pristupila ovoj Konvenciji o:

- a) svakom potpisu,
- b) polaganju svake isprave o ratificiranju, prihvatu, odobrenju ili pristupanju,
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa članovima 36. i 37.,
- d) svakoj rezervi iz člana 40. stav 1.,
- e) o svakom drugom činu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

U potvrdu navedenog potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strazburu 8. novembra 1990. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednakovjerodostojna, u jednom primjerku koji će biti pohranjen u arhiv Vijeća Evrope. Glavni sekretar Vijeća Evrope dostavit će ovjerovaljene prijepise svakoj državi članici Vijeća Evrope, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradi ove Konvencije i svakoj državi pozvanoj da joj pristupi.

Član 3.

Ova Odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavlјivanja.

Broj 01-011-1773-38/05
28. decembra 2005. godine
Sarajevo
